

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ

ศึกษาศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 1

• คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

วันที่ 29-30 พฤษภาคม 2557
ณ โรงแรมทรรษา เจบี หาดใหญ่
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

<http://eduit.pn.psu.ac.th/er2014>

สนับสนุนโดย

ISBN 978-616-271-185-5

การประชุมวิชาการระดับชาติ “ศึกษาศาสตร์วิจัย” ครั้งที่ 1
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ISBN 978-616-271-185-5

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2557 จำนวน 500 เล่ม
ราคา 359 บาท
(สงวนลิขสิทธิ์)

พิมพ์ที่ บริษัท แม็กซ์มีเดีย วาย 2 เคเพรส จำกัด
18 ถนนตันรัตนากร(ตรงข้ามโรงแรมเอ็มเพอเรียร์) อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทร. 074-236850, 086-4907243
Fax 074-236850
อีเมล : maxmedia2007@hotmail.com

จัดทำโดย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

จัดจำหน่ายโดย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชิตชนก เชียงแก้ว
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรพงศ์ แก่นอินทร์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.คณิตา นิจรักกุล
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย นภาพงศ์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพัทธ์ ทองแท้
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา สัปพันธ์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรินทร์ อักษรนิตย์
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติมดี อาพัฒน์นันท
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุใจ ส่วนไพโรจน์
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริยา คูหา
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษตรชัย และหิม
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ทองเผื่อ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ธรรมสังการ
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เครือศรี วิเศษสุวรรณภูมิ
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษมา ล่านุ้ย
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัณฑิต ดุลยรักษ์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาฟีฟิ ลาเต๊ะ
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิฟาริต ระเด่นอามัด
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเพ็ญ ภัทรนุชาพร
21. อาจารย์ ดร.อุสมาน สารี
22. อาจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ
23. อาจารย์ ดร.มัยดี แวดราแม
24. อาจารย์ ดร.ณัฐินี โมพันธ์
25. อาจารย์ ดร.ศักรินทร์ ชนประชา
26. อาจารย์ ดร.ธีระยุทธ รัชชะ
27. อาจารย์ ดร.ณัฐพงษ์ กาจญญาญา
28. อาจารย์ ดร.โอภาส เกาไศยาภรณ์
29. อาจารย์ ดร.นที บัญจันทร์
30. อาจารย์ ดร.ฐปนวรรษ์ ประทีปเกาะ
31. อาจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ
32. อาจารย์ ดร.ฤทัยชนนี สิทธิชัย
33. อาจารย์ ดร.วันพิชิต ศรีสุข
34. อาจารย์ ดร.บุญญาสา แซ่หล่อ
35. อาจารย์ ดร.อนุวัติ สงสม
36. อาจารย์ ดร.ฮัมเดีย มุดอ
37. อาจารย์ ดร.วารุณี ณ นคร

38. อาจารย์ ดร.มอัสซัล บินแสละ
39. อาจารย์จุทา ธรรมชาติ
40. อาจารย์สนั่น เพ็งเหมือน
41. อาจารย์ยุพดี ยศวริศสกุล
42. อาจารย์ฮามีดี๊ะ มุสอ
43. อาจารย์วิมล ภคธีรเชียร
44. อาจารย์สุรรัตน์ รงเรือง
45. อาจารย์จารึก อรรถสงเคราะห์
46. อาจารย์วัฒน์ะ พรหมเพชร
47. อาจารย์ยุพาวัดน์ อัมชูวัฒนา
48. อาจารย์รอฮานา ซนีย์เย็ง
49. อาจารย์ลลิตา บุญธง
50. คุณรสเมื้อะ มะมิง

มหาวิทยาลัยทักษิณ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นิรันดร์ จุลทรัพย์
2. รองศาสตราจารย์น้อยม สังข์ทอง
3. รองศาสตราจารย์สุเทพ สันติวรานนท์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรา กล้านรงค์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูนสุข อุดม
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวรรณี ลิ้มอักษร

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กนกอร สมปราชาญ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข
3. รองศาสตราจารย์ ดร.มงคล ดอนขวา
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สันติ วิจักขณาลัญญ์
6. รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชัยเจริญ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวีรี ศิวะแพทย์
8. รองศาสตราจารย์ประภาพร ศรีตระกูล
9. รองศาสตราจารย์ลัดดา ศิลาน้อย
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุณี ชามาตย์
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวี สระน้ำคำ
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จันทรเพ็ง
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เต็มเดชาติพงศ์
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรินทิพย์ รักษาสัตย์
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพล อาจอินทร์
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนนชาติ เจริญครบุรี
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี สิริสุขศิลป์

19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา ตุงคะสมิต
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิศรา ก้านจักร
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา ดาราศักดิ์
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมพร ทนินชัยบุตร
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิ วนิชาชีวะ
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราวิรัช เผือกพันธ์
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธชา รุญเจริญ
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล มีไชโย
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปนัดดา ญวนกระโทก
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ สิมารักษ์
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลิขิต อมาตยคง
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย แสงสุทธิ
31. อาจารย์ ดร.จตุภูมิ เขตจัตุรัส
32. อาจารย์ ดร.นฤมล อินทร์ประสิทธิ์
33. อาจารย์ ดร.ประกฤษิตา ทักษิโณ
34. อาจารย์ ดร.ประยุทธ ชูสอน
35. อาจารย์ ดร.วายุ กาญจนสร
36. อาจารย์ ดร.สมพงษ์ พันธุ์รัตน์
37. อาจารย์ ดร.อนุชา โสมาบุตร
38. อาจารย์ปรีชา เครือวรรณ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตั้งธนานนท์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ สมพงษ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา นันทะไชย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมภรณ์ พิมพ์ทอง
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธินี วงศ์วานิช รัชมภาภรณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา
2. รองศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงษ์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกนถุน บางท่าไม้
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา อิงอาจ
6. อาจารย์ ดร.วรรณวีร์ บุญคุ้ม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ เหมะประสิทธิ์

มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ยง่วน

มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรนุช ศรีสะอาด

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

อาจารย์สรเพชร เทียงเกต

ข้าราชการบำนาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต คำชะอม
2. รองศาสตราจารย์ปราณี ทองคำ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ บุญช่วย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำภา บุญช่วย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี นิลกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนัย กิรดิรัตน์นะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

อาจารย์ ดร.สมประสงค์ เสนารัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

อาจารย์พัทธนา สุวรรณแสน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อาจารย์ ดร.สุมาลี พงศ์ติยะไพบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราตรี นันทสุนันท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาตะกาญจน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยารัตน์ คงนาลี

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

อาจารย์นิมารูณี หะยีวาเงาะ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

อาจารย์สุดคณิง ณ ระนอง

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิน เดชพิชัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ทิพย์รัตน์

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

อาจารย์ ดร.นพมาศ อัครจันทโชติ

มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุวัจน์ สองเมือง

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

อาจารย์ ดร.สมชาย แซ่เตียว

นักวิจัยอิสระ

ดร.เดช เกตุฉ่ำ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ดร.ปานเทพ ลาภเกษตร
อาจารย์ภานุพงษ์ พนมวัน

สำนักงานศึกษาธิการ ภาค 8

อาจารย์กมลวรรณ กลั่นเกลี้ยง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ดร.ชาร์รฟ์ห์ สือนิ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

อาจารย์มุฮัมมัดฮัสสัน อาสลัม อัลอิกลาส

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 3

ดร.พิทยุทธ์ กงกุล
อาจารย์นียอ บาฮา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 15

ดร.อาอีดีะ ยีเจ๊ะนิ

ธนาคารออมสิน สาขาสาบบุรี

คุณกิพีร์ อูมาร์

การให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในความต้องการ
ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Social Construction of Meaning, Source of Meaning's background and patterns of
Corporate Social Responsibility (CSR) activities required by students of Faculty of
Management Science Silpakorn University

พิทักษ์ ศิริวงษ์¹ ชลสิทธิ์ พลตรี² ซาลิสสา ประทุมมา³*

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

^{2,3}นักศึกษาศาขการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

*E-mail : looknampratumma@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในความต้องการของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ เอกสาร งานวิจัยต่างๆ และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ระดับลึกนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการจำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แนวคำถามในการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณานาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความหมายความความรับผิดชอบต่อสังคมว่าเป็นกิจกรรมในรูปแบบหนึ่งขององค์กรธุรกิจในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการนำสิ่งที่ดีคืนแก่ผู้บริโภคนโดยไม่หวังผลตอบแทนอื่นใด การดำเนินกิจกรรมจะต้องเห็นถึงปัญหาที่แท้จริงของสังคม และให้การช่วยเหลืออย่างจริงจัง เพื่อยกระดับทางสังคมในประเทศให้ดีขึ้น โดยองค์กรจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของสังคมในระยะยาวและไม่คำนึงถึงผลกำไร และพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้มีความเป็นระเบียบวินัย มีจิตเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความหมายดังกล่าวมีที่มาจากความรู้ของนักศึกษาผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ จากการศึกษาทฤษฎีและการลงพื้นที่จริงของนักศึกษา และจากจิตใต้สำนึกของนักศึกษาในการตีความ โดยรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่นักศึกษาต้องการ คือ การดำเนินกิจกรรมให้ตรงตามประเด็นปัญหาในสังคมหรือส่งเสริมประเด็นสังคมซึ่งการส่งเสริมนี้มีผลทำให้องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดี ทำให้องค์กรมีความน่าเชื่อถือในสังคมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

คำสำคัญ : กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม จริยธรรม ภาพลักษณ์ การรับรู้

Abstract

The purposes of this research are studying about social construction of meaning, source of meaning's background and CSR (Corporate Social Responsibility) activities required by students of Faculty of Management Science, Silpakorn University. This study was the qualitative research. The data was collected by using secondary information and interview. There were 28 students participated in an interview. Questions used in an in-depth were a research instrument. Descriptive analysis was applied for analyzing data.

The results showed that students defined the meaning of CSR as it is one of activities in business organizations. These business organizations do not expect anything return. Running CSR activities, business organizations should realize about the actual problems in society. They should run their activities seriously for raising the level of society in country. So, these business organizations should run CSR activities in long term without expecting any benefits back as well as enhance the self-discipline and

generousness to their employees. Regarding to the meaning of CSR by students, the study also found that these students perceived the meaning of CSR from various channels in their communication such as from a lecture class, a field study, and their consciousness. In addition, these students required CSR activities following patterns; CSR activities should be run to the meet the need of solving problems or supporting some issues in society and the results of these activities would create the good image to the organization as well as lead people in society and consumers to trust in the organization.

คำสำคัญ : Social Responsibility, ethics, image, Recognition

บทนำ

แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมมีมานานกว่า 200 ปีแล้ว แต่สมัยนั้นยังไม่มีบัญญัติคำว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม ขึ้นใช้อย่างเป็นทางการ และการกระทำที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในยุคนั้นโดยมากไม่ได้เกิดจากเจตนาธรรมที่ดีขององค์กรที่จะทำสิ่งที่ดีตอบแทนสังคม แต่เพราะเกิดปัญหาขึ้นภายในองค์กร จึงสร้างแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขึ้นเพื่อแก้ปัญหาและเสริมสร้างภาพลักษณ์องค์กรให้ดีขึ้น ต่อมาในปี ค.ศ.1960 เกิดปัญหาผลกระทบจากการใช้สารดีดีที ซึ่งบริษัทในอเมริกาเป็นผู้ผลิตและส่งออก ทำให้สภาพแวดล้อมปนเปื้อนสารพิษนี้ จึงนำไปสู่กระแสเรียกร้องด้านสิ่งแวดล้อมขึ้น ซึ่งในปีเดียวกันนี้ Gorge Goyder ได้เขียนหนังสือเรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมโดยนักธุรกิจ” ทำให้มีการพัฒนาแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม อย่างชัดเจนเพิ่มมากขึ้นมา (อ้างถึงใน รพีพรรณ วงศ์ประเสริฐ, 2551)

เมื่อเข้าสู่ยุคปัจจุบัน แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นแนวคิดที่เป็นกระแสไปทั่วโลก องค์กรหรือบริษัทต่างๆ ได้ยึดเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินธุรกิจควบคู่ไปกับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง การเอื้อประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างเหมาะสมโดยไม่ไปเบียดเบียนฝ่ายใด วิชาธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ย่อมไม่ซัดรีดแรงงานลูกจ้าง ไม่ฉ้อโกงลูกค้า ไม่เอาเปรียบคู่ค้า ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม หรือทำร้ายชุมชน โดยรอบที่ตั้งของวิชาธุรกิจด้วยการก่อมลพิษ เป็นต้น วิชาธุรกิจที่ขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ย่อมสะท้อนถึงการขาดความโปร่งใส อันที่จริงแล้วนั้นการมีความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ คือธุรกิจจำเป็นต้องทำให้ถูกต้องตามกฎหมายและจรรยาบรรณนั่นเอง อาทิเช่น ไม่หลบลี้ภัยกฎหมายแรงงาน กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายอาญาในกรณีต่าง ๆ ทำให้พนักงานในองค์กรมีความสุข ได้ค่าจ้างที่เหมาะสม มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ไม่เบียดเบียนทำร้ายสังคม สิ่งแวดล้อม เป็นต้น (สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม, 2555)

ในประเทศไทย แนวคิดเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม ได้ถือกำเนิดขึ้นพร้อมกับการสถาปนาธุรกิจในประเทศไทยมาเป็นเวลายาวนาน ในรูปของการทำบุญ การบริจาคเพื่อการกุศล หรือการอาสาช่วยเหลืองานส่วนรวมที่เรียกว่า “การลงแขก” เป็นต้น เพียงแต่คนไทยยังไม่ได้เรียกกิจกรรมเหล่านี้ว่าเป็นความรับผิดชอบต่อสังคม แต่แล้วกระแสแนวคิดดังกล่าวในประเทศไทย ก็ได้ถูกจุดประกายขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมในปี 2549 ซึ่งแนวปฏิบัติของการรับผิดชอบต่อสังคมที่เกิดขึ้นนั้น จะอยู่ในรูปแบบที่อยู่นอกกระบวนการทางธุรกิจ เช่น การบริจาค หรือการอาสาช่วยเหลือสังคมเช่นที่ผ่านมา (สถาบันไทยพัฒนา, 2551)

อาจกล่าวได้ว่าแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นแนวคิดที่ว่าด้วยการดำเนินกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยจะคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม จากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่นั้น จะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข ซึ่งเป้าหมายสูงสุด คือ การสร้างความยั่งยืนให้แก่องค์กรธุรกิจไปพร้อมๆ กับการสร้างความเจริญให้แก่สังคม (พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์, 2550) ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางให้กับนักธุรกิจรุ่นใหม่ และคนรุ่นใหม่ที่สนใจในการทำธุรกิจเพิ่มมากขึ้น นักศึกษาจึงเป็นหนึ่งในส่วนสำคัญที่เข้ามาพัฒนาธุรกิจยุคใหม่ ความคิดเห็นของนักศึกษาจึงถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อแวดวงธุรกิจ มุมมองที่แตกต่างของนักศึกษาในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ความหมาย ความสำคัญ ที่จะบอกถึงแนวทางในอนาคตของธุรกิจที่มีกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเจาะกลุ่มถึงนักศึกษาที่ศึกษาถึงธุรกิจเป็นหลัก

คณะวิทยาการจัดการของมหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นอีกหนึ่งคณะที่ให้ความสำคัญกับแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมโดยมหาวิทยาลัยได้ปลูกฝังจิตใต้สำนึกให้แก่นักศึกษา ให้รู้จักที่มา และความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคม เพราะ

คณะวิทยาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศิลปากรมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะสร้างบัณฑิตที่จะมาเป็นนักธุรกิจหรือเป็นบุคคลในแวดวงธุรกิจในอนาคต ทางคณะวิทยาการจัดการของมหาวิทยาลัยศิลปากรไม่ได้คำนึงเพียงที่จะสร้างบัณฑิตที่เก่งและมีความสามารถ แต่ยังให้ความสำคัญในเรื่องการสร้างบัณฑิตที่มีคุณธรรมและจริยธรรมในการประกอบธุรกิจด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งถือเป็นทั้งผู้บริโภคและบัณฑิตที่จะมาเป็นนักธุรกิจในอนาคต

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการให้ความหมายและที่มาของความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคม ในความคิดของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่นักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีให้ความสนใจ

วิธีการดำเนินการวิจัยการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเลือกใช้วิธีวิทยาเชิงปรากฏการณ์วิทยา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีจำนวน 28 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลจากบทความ และเอกสารทางวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้า โดยใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อให้ทราบถึงการให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และรูปแบบการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในความต้องการของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีเช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของผู้วิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวผู้วิจัยซึ่งถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการวิจัย แนวคำถามในการวิจัยที่นำมาจากบทความ เอกสาร และแนวคิดต่างๆที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม โทรศัพท์มือถือเครื่องบันทึก ปากกาและสมุดจดบันทึก

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ก่อนนำข้อมูลไปวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยใช้วิธีสามเส้า (Triangulation) โดยแบ่งการตรวจสอบออกเป็นเพียง 2 แบบ 1. การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) คือ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งข้อมูลต่างๆมีความเหมือนกันหรือไม่ ซึ่งหากว่าข้อมูลค้นพบเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลของผู้วิจัยถูกต้อง 2. การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) คือ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบทฤษฎีที่ใช้มีหลากหลายแล้ว ข้อมูลทฤษฎีมีความเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกันหรือไม่ หากพบว่าทฤษฎีที่นำมาใช้ ได้ข้อค้นพบที่เหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลผู้วิจัยมีความถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าการให้ความหมายที่มาของความหมายและรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) เมื่อผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ว่า ความหมาย ที่ของความที่นักศึกษามีต่อความรับผิดชอบต่อสังคม รวมถึงลักษณะรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในความต้องการของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

ผลการศึกษาวิจัย

1. การให้ความหมาย ที่มาของความหมายความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ พบว่า นักศึกษาให้ความหมายความรับผิดชอบต่อสังคมไว้หลายความหมาย ซึ่งความหมายความรับผิดชอบต่อสังคม มีดังนี้

ความรับผิดชอบต่อสังคม คือ กิจกรรมในรูปแบบหนึ่งขององค์กรธุรกิจ ซึ่งเป็นการนำสิ่งที่ดีคืนสู่สังคมโดยไม่หวังผลตอบแทนอื่นใด องค์กรได้เล็งเห็นถึงปัญหาที่แท้จริงของสังคมและสร้างกิจกรรมเพื่อให้การช่วยเหลืออย่างจริงจัง ดังที่นางสาวพินิตา พุ่มเงินพุ่มทอง นักศึกษาชั้นปี 3 สาขาการตลาดกล่าวไว้ “เป็นกิจกรรมที่ทำเพื่อตอบแทนและคืนกำไรให้สังคม”

ความรับผิดชอบต่อสังคม คือ การทำประโยชน์ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม หรือสร้างผลกระทบ และกระทำเพื่อช่วยเหลือสังคมเมื่อสังคมเกิดปัญหาใดขึ้น ก็จะเข้าไปให้ความช่วยเหลืออย่างไม่หวังสิ่งใดเป็นการตอบแทนดังที่นายวสุพงศ์ คงพรปรารถนา นักศึกษาชั้นปี 3 สาขาธุรกิจทั่วไปได้กล่าวไว้ “ปฏิบัติตนในทางที่ดี ไม่ทำให้สังคมเดือดร้อน ช่วยรักษาสภาพแวดล้อม”

ความรับผิดชอบต่อสังคม คือ องค์กรได้เข้ามามีส่วนร่วมกับชุมชนในการฟื้นฟูและพัฒนาความเป็นอยู่ รวมถึงสภาพแวดล้อมของสังคมให้ดีขึ้นจากแต่ก่อน ซึ่งจะทำให้องค์กรกับสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างที่นางสาวชนกนันท์ โชติรัตนฤทธิ์ นักศึกษาชั้นปี 3 สาขาการตลาด กล่าวไว้ “การทำเพื่อสังคม โดยร่วมมือกับคนภายในองค์กร นอกองค์กร และชาวบ้านภายในชุมชน เช่นการนำมมมือกันสร้างฝายชะลอน้ำ การบริจาค เป็นต้น”

ความรับผิดชอบต่อสังคม คือ ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นการที่องค์กร ดำเนินกิจกรรมต่างๆภายใต้หลักจริยธรรม และการประกอบการอย่างเป็นธรรม รวมถึงการเข้าไปแก้ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมขององค์กร ซึ่งนางสาวชนกนันท์ โภทิตโกมล นักศึกษาชั้นปี 3 สาขาการตลาด กล่าวไว้ “การดำเนินธุรกิจภายใต้หลักจริยธรรมและการจัดการที่ดี โดยรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับโลกและใกล้ อันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”

ความรับผิดชอบต่อสังคม คือ เป็นกิจกรรมที่องค์กรจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ให้กับตัวองค์กร และสร้างความน่าเชื่อถือในสังคม รวมถึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กร ให้คนเหล่านั้นเชื่อมั่นองค์กร พร้อมลงทุนร่วมกับองค์กร โดยนางสาวฉัตรทิศา กลิ่นกุสม นักศึกษาชั้นปี 3 สาขาการตลาด ได้กล่าวไว้ “CSR คือการทำเพื่อสังคม และสิ่งแวดล้อมโดยองค์กรส่วนใหญ่เลือกที่จะทำเพราะเสริมสร้างภาพลักษณ์ เพราะในปัจจุบัน ปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมกำลังได้รับความสนใจ”

ความรับผิดชอบต่อสังคมในอีกนัย คือ กิจกรรมที่จะนำพาให้องค์กรไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน และประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะทำขึ้นโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน ซึ่งนายภูมิ เลิศกิตติกุลโยธิน นักศึกษาชั้นปี 3 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ได้ให้ความหมายไว้ “เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถช่วยในการผลักดันองค์กรให้ประสบความสำเร็จ และเป็นการเสียสละผลประโยชน์โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน”

ซึ่งจากที่นักศึกษาให้ความหมายความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถกล่าวได้ว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่องค์กรจัดขึ้น โดยลักษณะกิจกรรมจะเกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือสังคม พัฒนาความเป็นอยู่ของสังคมให้ดีขึ้น เพื่อให้องค์กรและสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้ ซึ่งเป้าหมายหลักของการจัดกิจกรรมคือ เพื่อนำองค์กรไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน และเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กับองค์กร และสร้างความน่าเชื่อถือแก่สังคม

เมื่อสัมภาษณ์เพิ่มเติมจึงทราบว่า การให้ความหมายความรับผิดชอบต่อสังคมมีที่มาของความหมายมาจากการรับรู้ข่าวสารจากหลายช่องทาง เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร และการบอกต่อ เป็นต้น ซึ่งเมื่อนักศึกษารับรู้กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมจากช่องทางใดช่องทางหนึ่ง และจากภาวะภูมิภาวะ การศึกษา รวมถึงการอบรมสั่งสอนจากครอบครัว สถานศึกษา นักศึกษาจึงตีความความรับผิดชอบต่อสังคม และให้ความหมายความรับผิดชอบต่อสังคมดังที่กล่าว

2. รูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในความต้องการของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่า นักศึกษามีความต้องการรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถแยกประเภทรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมได้ดังนี้

1. กิจกรรมที่ให้การส่งเสริมประเด็นสังคม โดยองค์กรต้องจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมให้ตรงกับประเด็นปัญหาในสังคมที่กำลังเกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน ไม่จัดกิจกรรมเพียงเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กรเพียงอย่างเดียว ซึ่งกิจกรรมจะต้องเป็นประโยชน์กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น องค์กรไม่จำเป็นต้องบริจาคเงิน หรือบริจาคสิ่งของเพียงอย่างเดียว อาจเป็นความร่วมมือระหว่างองค์กรกับหน่วยราชการเพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหา
2. กิจกรรมอาสาสมัคร องค์กรจัดกิจกรรมขึ้นให้บุคลากรภายในองค์กร และลูกค้าขององค์กร ได้มีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือสังคม รวมถึงสร้างความสัมพันธ์ และเข้าไปพัฒนาชุมชนหรือชนบทในพื้นที่ที่องค์กรประกอบการอยู่มีความเป็นอยู่ที่ต่ำมากขึ้น เพื่อตอบสนองประเด็นปัญหาของสังคม และเพื่อให้ชุมชนได้เห็นถึงความใส่ใจหรือความห่วงใยจากองค์กร ซึ่งจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ
3. กิจกรรมการกุศล องค์กรจัดกิจกรรมเพื่อสมทบเงินทุน หรือการให้บริจาคสิ่งของ แล้วนำไปมอบให้แก่ผู้ด้อยโอกาสในถิ่นทุรกันดาร เพราะกิจกรรมดังกล่าวถือเป็นการเข้าไปช่วยเหลืออย่างโดยตรง และเข้าประเด็นปัญหาสังคมเช่นกัน

การประกอบกิจการอย่างมีจริยธรรม ถือว่าเป็นรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะไม่ได้จัดขึ้นเพื่อสังคมโดยเฉพาะ แต่หากองค์กรดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรม และคุณธรรม ก็จะช่วยลดปัญหาทางสังคมลงได้ และทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับแหล่งชุมชนเป็นไปในทางที่ดี เหมือนการเข้าหากันคนละครั้งทาง ไม่เข้าข้างฝ่ายของตน จนสร้างความเดือดร้อนให้กับอีกฝ่าย จึงถือเป็นกิจกรรมที่องค์กรควรจัดขึ้นเป็นอย่างแรกของการจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

จากหัวข้อที่แยกประเภทออกมานั้น สามารถกล่าวสรุปได้ว่า รูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในความต้องการของนักศึกษา มีหลายรูปแบบ แต่ส่วนใหญ่แล้ว กิจกรรมทั้งหมดล้วนต้องเป็นการช่วยเหลือสังคมอย่างจริงจัง มิใช่จัดขึ้นเพียงสร้างภาพลักษณ์องค์กรเท่านั้น ดังที่นางสาวชญชิตา เจริญวัฒน์ นักศึกษาชั้นปี 4 สาขาธุรกิจทั่วไป กล่าวไว้ “ทำเพื่อสังคมเพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้สังคมหรือกลุ่มเป้าหมายนั้นดีขึ้นจริงๆ ไม่ใช่ทำเพื่อองค์กรให้ดูดีขึ้น”

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษามีการรับรู้กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านช่องทางที่หลากหลาย จากการพบเห็นข่าวทางหนังสือพิมพ์ ทางการประชุมสัมมนาผ่านสื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ ปิดประกาศ และสังคมออนไลน์ เป็นต้น จากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเหล่านี้ทำให้มีความสอดคล้องกับ แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมและการรับรู้ ที่ว่า การรับรู้ เป็นกระบวนการเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือไม่ตั้งใจ โดยเกิดจากสิ่งเร้าต่างๆ มากกระทบกับประสาทสัมผัสแล้วนำมาตีความสารนั้นหรือให้ความหมายตามความเข้าใจ หรือตามประสบการณ์ของผู้ที่ได้รับผลกระทบมาจากสิ่งเร้าต่างๆ ซึ่งพฤติกรรมของการรับรู้คือ เปิดรับข้อมูล เลือกรับข้อมูล และจดจำ แต่ขั้นตอนของการรับรู้ คือ การเลือก การจัดระบบ และการแปลความหมาย ซึ่งทั้งสองจะมีความสอดคล้องกัน เนื่องจากเมื่อเกิดพฤติกรรมการรับรู้ สิ่งที่จะตามมาคือ ขั้นตอนของการรับรู้ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะเริ่มต้นขึ้นเมื่อเกิดพฤติกรรมเลือกรับข้อมูล การศึกษาดังกล่าวนี้นี้ทำให้พบว่า นักศึกษาเกิดความคิดในการวิเคราะห์ถึงสิ่งที่ได้รับนั้นว่ามีความสำคัญต่อองค์กรต่างๆ ต่อสังคมอย่างไร และทำให้นักศึกษาตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมที่องค์กรพึงกระทำต่อสังคมมีส่วนที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงมุมมองความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อองค์กรและมุมมองความคิดเห็นขององค์กรที่มีต่อผู้บริโภค

ทั้งนี้นักศึกษาจึงมีความเข้าใจว่ากิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นกิจกรรมรูปแบบหนึ่งที่องค์กรดำเนินขึ้นเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อ ตอบแทนหรือการคืนกำไรให้กับสังคม โดยการสร้างกิจกรรมรูปแบบต่างๆ เช่น บริจาคหนังสือเรียนแก่เด็กผู้ยากไร้ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การลงพื้นที่ชุมชนที่ห่างไกลและเข้าไปช่วยพัฒนาชุมชน ปลูกป่าไม้เพื่อรักษาระบบนิเวศ จัดกิจกรรมประกวดผลงานของเยาวชนเพื่อสร้างประสบการณ์และแรงบันดาลใจ เป็นต้น “ต้องการให้มุ่งเน้นกิจกรรมที่ผลประโยชน์ต่อส่วนรวมจริงๆ แสดงการรับผิดชอบต่อสังคมอย่างตรงจุดและทำอย่างสม่ำเสมอ” โดยผู้ให้ข้อมูลหลักจากการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยทราบว่าความคิดเห็นของนักศึกษามีความสอดคล้องกับแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ว่า การส่งเสริมเหตุปัจจัย (Cause Promotion) การที่องค์กรสนับสนุนเงินทุนหรือการสนับสนุนที่มีใช้ตัวเงิน เพื่อเพิ่ม

การตระหนักและเป็นห่วงเกี่ยวกับเหตุปัจจัยปัญหาทางสังคม หรือการสนับสนุนการระดมทุน การมีส่วนร่วม หรือการสรรหาอาสาสมัครเพื่อการดังกล่าว องค์กรธุรกิจอาจารย์เริ่มและบริหารงานส่งเสริมมันด้วยตนเอง หรือร่วมมือกับองค์กรหนึ่งองค์กรใด หรือกับหลายๆองค์กรซึ่งปัจจัยแห่งความสำเร็จของการส่งเสริมเหตุปัจจัย คือ การเลือกประเด็นทางสังคมที่ผูกโยงไปกับผลิตภัณฑ์และค่านิยมขององค์กรซึ่งเป็นแนวคิดของพิพัตน์ นนทนาธรม(2553 :152) และได้สอดคล้องกับประเภทกิจกรรมของ Kotler และ Lee (อ้างถึงใน สถาบันไทยพิพัตน์, 2553) คือเป็นประเภท การส่งเสริมการรับรู้ประเด็นปัญหาทางสังคม (Cause Promotion) เป็นการจัดหาเงินทุน วัสดุสิ่งของ หรือทรัพยากรอื่นขององค์กร เพื่อขยายการรับรู้และความห่วงใยต่อประเด็นปัญหาทางสังคมนั้น ตลอดจนสนับสนุนการระดมทุน การมีส่วนร่วม หรือการเฟ้นหาอาสาสมัครเพื่อการดังกล่าว องค์กรธุรกิจอาจารย์เริ่มและบริหารงานส่งเสริมมันด้วยตนเอง หรือร่วมมือกับองค์กรหนึ่งองค์กรใด หรือกับหลายๆ องค์กรก็ได้ การรับรู้ และความเข้าใจในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาดังกล่าว เป็นที่มาของความหมายความรับผิดชอบต่อสังคมว่า องค์กรที่ให้ความสำคัญกับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในสังคมโดยเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือตามวิธีการดำเนินการของแต่ละองค์กร รูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่นักศึกษาต้องการมีความสอดคล้องกับการให้ความหมายกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา คือ กิจกรรมทุกกิจกรรมจะต้องส่งเสริมประเด็นทางสังคมอย่างจริงจัง ชัดเจน เป็นแผนระยะยาวไม่ใช้การสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร และต้องไม่หวังผลประโยชน์ใดจากกิจกรรมนี้ ดังที่ผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวไว้ว่า “ทำเพื่อสังคมอย่างจริงจัง ไม่ใช้การสร้างภาพลักษณ์หรือสร้างภาพเพื่อให้องค์กรดูดี แต่ทำเพื่อสังคมอย่างจริงจังโดยเจตนาที่ดีขององค์กร”

ทั้งนี้ นักศึกษายังมองว่าหลักจริยธรรมมีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งทำให้เกิดรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขึ้น ซึ่งจริยธรรมช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรธุรกิจให้มีความสอดคล้องกับการทำกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม “เหมือนเป็นหลักพื้นฐานของการจะทำโครงการซีเอสอาร์เพราะการทำแต่ละโครงการนั้นต้องตั้งอยู่บนหลักความถูกต้องจึงยึดหลักจริยธรรมเป็นหลัก” โดยผู้ให้ข้อมูลหลัก ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้บริโภคมากที่สุด และเพื่อให้องค์กรเกิดการพัฒนาย่างยั่งยืนขึ้นจากข้อมูลข้างต้นนั้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดจริยธรรมและจริยธรรมทางธุรกิจ คือข้อประพฤติปฏิบัติหรือหลักความประพฤติ หลักปฏิบัติ ที่อยู่ในศีลธรรม กฎแห่งศีลธรรม หรือหลักปฏิบัติอันดีงามและหากนำความหมายของจริยธรรมมารวมกับจริยธรรมทางธุรกิจ ก็จะมีคามหมายถึง การปฏิบัติขององค์กรอย่างถูกต้องและมีศีลธรรมผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเข้าใจจริยธรรม “การประพฤติทางที่ดี ไม่เดือดร้อนผู้อื่น”จริยธรรมจึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้กับองค์กรที่จัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาให้ความหมายความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นกิจกรรมประเภทหนึ่ง ที่องค์กรจัดขึ้น โดยลักษณะกิจกรรมจะเกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือสังคม พัฒนาความเป็นอยู่ของสังคมให้ดีขึ้น เพื่อให้องค์กรและสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้ ซึ่งเป้าหมายหลักของการจัดกิจกรรมคือ เพื่อนำองค์กรไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน และเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กับองค์กร และสร้างความน่าเชื่อถือแก่สังคม และรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่นักศึกษาต้องการ คือ เป็นกิจกรรมที่ต้องช่วยเหลือสังคมอย่างจริงจัง และตรงกับประเด็นปัญหาสังคม มิใช่จัดขึ้นเพียงสร้างภาพลักษณ์องค์กรเท่านั้น ผู้วิจัยขอเสนอว่า องค์กรควรจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างแน่วแน่ และมีความตั้งใจที่จะช่วยเหลือสังคมจริง โดยไม่มีผลประโยชน์ใดแอบแฝง

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และรูปแบบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลในด้านของผู้มีส่วนได้เสียกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมเท่านั้น จึงทราบเพียงในส่วนของผลตอบรับจากการรับรู้เพียงด้านเดียวผู้สนใจศึกษาสามารถศึกษารูปแบบและกลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ที่รับรู้และมีส่วนได้ส่วนมีความเข้าใจ และสามารถตีความถึงกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่องค์กรดำเนินการขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- โกศล ตีศีลธรรม. องค์กรทำดีเพื่อสังคม พลังสร้างสรรค์ธุรกิจยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ MGR 360, 2554.
- พิพัฒน์ นนทนาธรณ์. CSR การจัดการความรับผิดชอบต่อสังคม ขององค์กร. กรุงเทพมหานคร :บริษัท ริงค์ บียอนด์บุ๊กจำกัด, 2553.
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. สัมภาษณ์พิเศษ ดร. พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:
<http://www.thaicssr.com/2011/06/blog-post.html> (วันที่ค้นข้อมูล: 12 มกราคม 2556).
- รพีพรรณ วงศ์ประเสริฐ. “ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจต่อสังคม (Corporate Social Responsibility, CSR)”. วารสารนักบริหาร 26,3 (กรกฎาคม-กันยายน 2551) : 32-34.
- สถาบันไทยพัฒนา. (2553). ความรับผิดชอบต่อสังคม. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
http://www.thaicssr.com/2005/09/blog-post_112746387637126873.html (วันที่ค้นข้อมูล: 25 ธันวาคม 2556)
- สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม. แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ. กรุงเทพมหานคร: เมจิเพรส, 2555
- อนิวัช แก้วจางงค์. จริยธรรมธุรกิจ. สงขลา: นำศิลป์โฆษณา, 2555